

Jeg tillader mig at lytte til Dansk Dyrlægeforening, som med baggrund i deres uddannelse må have særlige forudsætninger for at bedømme lidelser. De udtaler, at det er uforvarsvarligt at bruge kniven, før fuld bevidstløshed er indtrådt, og det er jo tankevækkende, at man skal bedøve kalve, når de skal afhornes, da de ellers ville lide. Men når et dyr skal slagtes, lider det ikke, når man med en kniv skærer igennem hud, muskler, spiserør, luftrør og Halspulsåre.

Ved sidste behandling af et lignende forslag ændrede man fremgangsmetoden ved slagting, således at man nu skyder dyret umiddelbart efter, at man har skåret halsen over på det. Men det er jo absurd: Først skærer man for bagefter at skyde.

Venstre støtter forslagene, dog med et par enkelte forbehold.

Henning Grove (KF):

Vi behandler tre lovforslag med det samme formål, men selvfølgelig med nogle forskellige bemærkninger. Og for os i den konservative folketingsgruppe er det her et spørgsmål om dyreetik. Det er ikke et spørgsmål om religion eller noget som helst andet. Det er et spørgsmål om at tage hensyn til dyrene.

Dyreværnsforhold har jo ligget dette Folketing meget på sinde. Det er jo ikke så længe siden, den samme justitsminister fremsatte et forslag om, hvordan vi skal behandle vores husdyr i svinestaldene. De skal have brusebad, de skal have varme, de skal have plads og det hele. Man gør altså meget, efter at statsministeren ikke engang havde set en stald, men udtalte sig om, hvordan dyrene skulle behandles.

Vi skal behandle dem godt, og det er jeg helt enig i. Vi skal behandle vores dyr godt, men skal man kun behandle dem godt, imens de er levende? Når man skal til at slagte dem, så skal man altså ikke behandle dem godt. Så har man lov til at skære halsen over på dem, skære skindet over, skære struben over, skære spiserøret over, skære nerverne over og til sidst blodåren. Det er det, man siger, og for at mildne lidt på det, når man har gjort alt det smertefulde, så skyder man dyret. Der er det, vi siger: Skulle vi ikke tage og skyde det først, før man gør alt det der? Det ville være dyrevenligt i hvert fald.

Når jeg som dyrlæge har skullet give bare en indsprøjtning i halsen på dyret med en tynd kanyle, eller jeg skulle lægge den ind i blodåren, så ved jeg, at det er smertefuldt at røre

ved halsen. Det er smertefuldt at gøre noget ved den – de skal holdes, holdes fast, og det er jo derfor, man har lavet det, fordi man ved, at det gør ondt på dyret, inden man afliver det, for man afliver det jo først, når man har skåret halsen over. Ellers skulle det lide i betydelig længere tid. Men alle ved, at dyret lider, når man skærer. Så kan man komme med undskyldninger for det: Det tager kun 3 sekunder, det tager kun 5 sekunder, men man påfører bevidst dyret en smertelidelse. Det synes jeg egentlig er meget forkert, at man gør det, når dyrene er i vores varetægt.

Når man har behandlet dem godt i levende live, så synes jeg altså også, at man skal behandle dem dyreværns-mæssigt, når man slakter dem. Det er den konservative folketingsgruppe enig i, og derfor støtter vi lovforslagene.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg godt spørge hr. Grove, som jo også har en ekspertise i det her i kraft af sit fag, om hr. Grove finder, at der er et dyreetisk problem i de tilfælde, hvor der i forbindelse med jagt sker en skamskydning af et dyr, f.eks. en hjort? Det kunne jeg godt forestille mig at der er.

Jeg ved ikke, hvor lang tid det tager for en hjort, som er blevet ramt i maven f.eks., og hvilke lidelser hjorten lider i den periode, der går fra, at den rammes i maven, og til den dør. Det kan hr. Grove naturligvis fortælle os: hvor lang tid det tager, før hjorten dør. Det vil jeg godt spørge hr. Grove om.

Jeg vil godt understrege, at jeg ikke er ved at lægge op til, at vi skal lave et indgreb mod jagen i Danmark. Det er jeg ikke. Jeg er bare ude på at få proportionerne ind i denne her debat. Derfor vil jeg gerne stille det faglige spørgsmål til dyrlægen hr. Henning Grove.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Jo, men der er ingen tvivl om, at bliver et dyrt anskudt, så lider det. Det er der ingen tvivl om. Det ved, tror jeg, enhver, også hr. Keld Albrechtsen. Men forskellen ligger jo i: Her har vi et dyr i vores varetægt, som vi overhovedet ikke behøver påføre lidelse, vi kan gøre det uden. Og jeg har aldrig forstået, at det, at andre dyr kan lide, kan gøre, at vi skal indføre en slagtemetode, som dyret lider ved. Den argumentation har jeg aldrig forstået.